

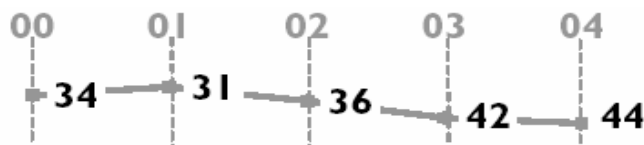
1^ο ΚΕΦΑΛΑΙΟ: Η ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

1.1. Η Ετήσια Παγκόσμια Έκθεση Ανταγωνιστικότητας 2004 του IMD

Για τέταρτη (4^η) συνεχή χρονιά ο ΣΒΒΕ, συνεργαζόμενος με το Institute for Management Development (IMD), προχώρησε στην ανάλυση των αποτελεσμάτων της Ετήσιας Παγκόσμιας Έκθεσης Ανταγωνιστικότητας 2004 (WCY 2004), έχοντας ως κύριο στόχο την τεκμηριωμένη συμβολή στη δημιουργία ενός γόνιμου πεδίου προβληματισμών για την ενδυνάμωση της ελληνικής ανταγωνιστικότητας.

Σύμφωνα με την Έκθεση αυτή η Ελλάδα σημείωσε, κατά το περασμένο έτος, **πτώση κατά δύο (2) θέσεις στην κατάταξη των 60 πιο ανεπτυγμένων παγκοσμίως χωρών και περιφερειών**. Ειδικότερα, από την ανάλυση αυτή προκύπτει ότι η συνολική απόδοση της χώρας μας σ' ένα σύνολο τεσσάρων (4) κατηγοριών (Οικονομική Απόδοση, Κυβερνητική Ικανότητα, Επιχειρηματική Ικανότητα και Υποδομές) μετατοπίστηκε από την **42η θέση της προηγούμενης περιόδου στην 44η θέση, γεγονός που έχει ως αποτέλεσμα η Ελλάδα να παραμένει στις τελευταίες θέσεις μεταξύ των χωρών της ΟΝΕ**.

Συνολική Επίδοση Ανταγωνιστικότητας για την Ελλάδα
στην πενταετία 2000 - 2004

Είναι χαρακτηριστικό ότι η συνολική επίδοση της ανταγωνιστικότητας της Ελλάδας εισήλθε το 2001 σε μια έντονα πτωτική πορεία, όπου από τη 31η θέση υποχώρησε τελικά στην 44η θέση (μόνο στην τετραετία 2001-2004 απώλεσε 13 θέσεις ανταγωνιστικότητας).

Η σημαντική επιδείνωση της συνολικής απόδοσης της χώρας οφείλεται κατά κύριο λόγο στις μεγάλες απώλειες που καταγράφηκαν στις περισσότερες κατηγορίες της αξιολόγησης. Πιο συγκεκριμένα, η επιμέρους ανάλυση στις κατηγορίες αυτές καταδεικνύει την επιδείνωση της χώρας, σε σχέση με το 2003, στους τομείς:

- της Οικονομικής Απόδοσης της χώρας (από την 44η θέση στην 45η θέση, για το 2004 - 12η, ουραγός στην ΟΝΕ),
- της Κυβερνητικής Ικανότητας (από την 46η θέση στην 49η θέση, για το 2004 - 11η στην ΟΝΕ),
- της Επιχειρηματικής Ικανότητας (από την 36η θέση στην 39η θέση, για το 2004 - 9η στην ΟΝΕ), και
- των Υποδομών (από την 36η θέση στην 39η θέση, για το 2004 - 12η, ουραγός στην ΟΝΕ).

Α] Οικονομική απόδοση

Η Οικονομική Απόδοση της χώρας χαρακτηρίζεται από ένα σύνολο πλεονεκτημάτων και μειονεκτημάτων. Ανάμεσα στα πλεονεκτήματα ξεχωρίζουν η έντονα θετική εξέλιξη στα

αποθέματα άμεσων επενδύσεων στο εξωτερικό – πραγματική ανάπτυξη (4η θέση) και η πραγματική ανάπτυξη του κατά κεφαλή Α.Ε.Π. (6η θέση), ενώ κύρια μειονεκτήματα της χώρας συνεχίζουν να υφίστανται στα αποθέματα ξένων άμεσων επενδύσεων του εξωτερικού (57η θέση για το 2004), αλλά και η συνεχιζόμενη αδυναμία στην εξαγωγική επίδοση της χώρας, τόσο ως ποσοστό του ΑΕΠ όσο και ως απόλυτο μέγεθος (59η θέση – 54η θέση αντίστοιχα).

Β] Κυβερνητική ικανότητα

Στον τομέα της **Κυβερνητικής Ικανότητας**, οι περισσότερες από τις επιδόσεις της χώρας υστερούν σημαντικά. Στα πλεονεκτήματα της Κυβερνητικής Ικανότητας της χώρας, περιλαμβάνονται οι κυβερνητικές επιχορηγήσεις σε ιδιωτικές και δημόσιες επιχειρήσεις, ως ποσοστό του ΑΕΠ (10η θέση) και το κεντρικό κυβερνητικό ξένο χρέος, ως ποσοστό του ΑΕΠ (16η θέση). Από την άλλη πλευρά, τα μειονεκτήματα στη συγκεκριμένη κατηγορία εστιάζονται στη δυσκολία επιχειρηματικής δραστηριοποίησης (54η θέση), στην ύπαρξη γραφειοκρατίας (54η θέση), στη συλλογή έμμεσων φόρων (52η θέση) και στην αδιαφάνεια (52η θέση).

Επιπλέον, αξίζει για την ίδια κατηγορία να επισημανθούν οι ιδιαίτερα αρνητικές επιδόσεις της χώρας στις υποκατηγορίες «Δημόσια Οικονομικά» (55η θέση) και «Δημοσιονομική Πολιτική» (μόλις 49η θέση στο σύνολο των 52 χωρών και των 60 συγκρινόμενων οικονομιών), ως αποτέλεσμα των παρατεταμένων αποκλίσεων της οικονομίας από τα προβλεπόμενα μεγέθη (Ετήσιοι Προϋπολογισμοί, Πρόγραμμα Σταθερότητας και Ανάπτυξης) και κατ' επέκταση το εμφανές πλέον έλλειμμα αξιοπιστίας της χώρας.

Γ] Επιχειρηματική ικανότητα

Ως προς την **Επιχειρηματική Ικανότητα** στα πλεονεκτήματα ξεχωρίζουν η ευρεία εφαρμογή του Factoring (7η θέση σε σύνολο 60 οικονομιών), η συνολική παραγωγικότητα – πραγματική ανάπτυξη, ως ποσοστιαία μεταβολή στο πραγματικό ΑΕΠ ανά απασχολούμενο (10η θέση), καθώς και η κεφαλαιοποίηση της χρηματιστηριακής αγοράς, ως ποσοστό του ΑΕΠ (19η θέση). Στα μειονεκτήματα της κατηγορίας συμπεριλαμβάνονται το χαμηλό επίπεδο προτεραιότητας που αποδίδεται στην κατάρτιση των εργαζόμενων (58η θέση) και το χαμηλό επίπεδο υποκίνησης των εργαζομένων (53η θέση), η μικρή προσαρμοστικότητα των επιχειρήσεων στις αλλαγές της αγοράς (50η θέση) και η μικρή ανάπτυξη του εργατικού δυναμικού ως ποσοστιαία μεταβολή (48η θέση).

Για την ίδια κατηγορία θα πρέπει να υπογραμμιστεί η ενίσχυση της υποκατηγορίας «Παραγωγικότητα» (9η θέση το 2004 έναντι 17ης θέσης το 2002), και η ταυτόχρονη επιδείνωση της υποκατηγορίας «Αγορά Εργασίας» (52η θέση σε σύνολο 60 οικονομιών για το 2004, έναντι 38ης θέσης το 2002). **Ο ΣΒΒΕ έχει επισημάνει ότι τα περιθώρια βελτίωσης της παραγωγικότητας της χώρας στενεύουν δραματικά, όσο το εργασιακό της περιβάλλον συνεχίζει να είναι ανελαστικό και να χαρακτηρίζεται από ποικίλες στρεβλώσεις και αναχρονιστικές διατάξεις.**

Δ] Υποδομές

Τέλος, αναφορικά με τις **Υποδομές**, ιδιαίτερα θετικά σημεία χαρακτηρίζονται οι αναλογίες μαθητών - καθηγητών στη Δευτεροβάθμια και Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση (3η και 11η θέση στο σύνολο των 60 οικονομιών), το ισχυρό ενδιαφέρον των νέων για τις επιστήμες και την τεχνολογία (9η θέση) και οι συνολικές δαπάνες υγείας, ως ποσοστό του ΑΕΠ (10η θέση). Ανάμεσα στα μειονεκτήματα της κατηγορίας ξεχωρίζουν η τελευταία θέση της Ελλάδας (60η) στο κόστος σύνδεσης με το Διαδίκτυο (κόστος για χρήση 20 ωρών το μήνα με dial – up σύνδεση), οι εισαγωγές ενέργειας ως ποσοστό των εμπορευματικών εξαγωγών σε US\$ (57η θέση), η χαμηλή παραγωγικότητα σε ευρεσιτεχνίες (ευρεσιτεχνίες κατοίκων / προσωπικό Ε&Α στις επιχειρήσεις), καθώς και το μικρό μερίδιο των εξαγωγών υψηλής τεχνολογίας σε εκατ. US\$ (49η θέση). Η Ελλάδα, σε αντίθεση με τις παγκόσμιες τάσεις, δείχνει για μία ακόμη φορά να υστερεί τόσο στην “απορρόφηση” των παγκόσμιων προτύπων διοίκησης και τεχνολογίας όσο και στη δημιουργία νέων.

Για την ίδια κατηγορία, θα πρέπει να υπογραμμιστεί ότι η χειρότερη επίδοση ανήκει στην υποκατηγορία «Βασικές Υποδομές» (οδικό, σιδηροδρομικό δίκτυο, αεροδρόμια, ενεργειακή υποδομή, δημογραφικά στοιχεία κ.α.) για την οποία η Ελλάδα, για μία ακόμη χρονιά

αξιολογείται σε μία από τις τελευταίες θέσεις (58η θέση σε σύνολο 60 οικονομιών). Το μήνυμα για την ελληνική πολιτεία είναι σαφές: η επιλεκτική “προικοδότηση” του λεκανοπεδίου της Αττικής με υποδομές ενόψει των ΟΑ 2004 δεν είναι αρκετή για να αναστρέψει την αρνητική διεθνή εικόνα της χώρας. Οι τεράστιες ελλείψεις υποδομών, οι καθυστερήσεις και τα προβλήματα της ελληνικής περιφέρειας, και ιδιαίτερα της Βόρειας Ελλάδας, παραμένουν δυστυχώς ανοιχτά ζητήματα και δεν επιτρέπουν περαιτέρω αναβολές.

Ε] Διεθνές Περιβάλλον και ΟΝΕ

Μέσα στο νέο παγκόσμιο περιβάλλον ανταγωνιστικότητας που διαμορφώνεται, τα αποτελέσματα της Ετήσιας Παγκόσμιας Έκθεσης Ανταγωνιστικότητας 2004 αναδεικνύουν τις Ηνωμένες Πολιτείες, τη Σιγκαπούρη και τον Καναδά ως τις τρεις (3) κορυφαίες σε ανταγωνιστικότητα οικονομίες για τη χρονιά που πέρασε. Η κορυφαία δεκάδα των ανταγωνιστικών οικονομιών συμπληρώνεται με την Αυστραλία στην τέταρτη (4η) θέση, την Ισλανδία, το Χονγκ Κονγκ και τη Δανία, ενώ ολοκληρώνεται με τις πρωταγωνίστριες χώρες της Ευρώπης και της ΟΝΕ, δηλαδή τη Φινλανδία στην 8η θέση της παγκόσμιας συνολικής επίδοσης ανταγωνιστικότητας, το Λουξεμβούργο και την Ιρλανδία.

Παγκόσμια Κατάταξη Ανταγωνιστικότητας

Χώρα - Περιφέρεια	Μεταβολή θέσης από το 2003	Βαθμολογία 2004 (Άριστα 100)	Χώρα - Περιφέρεια	Μεταβολή θέσης από το 2003	Βαθμολογία 2004 (Άριστα 100)
1. Η.Π.Α.	0	100	31. Ισπανία	-4	67,4
2. Σιγκαπούρη	+2	89,0	32. Ile-de-France (Γαλλία)	-8	64,6
3. Καναδάς	+3	86,6	33. Ισραήλ	0	63,5
4. Αυστραλία	+3	86,0	34. Ινδία	+16	63,0
5. Ισλανδία	+3	86,0	35. Κορέα	+2	62,2
6. Χονγκ Κονγκ	+4	85,8	36. Σκωτία	N/d	62,0
7. Δανία	-2	84,4	37. Rhone-Alps (Γαλλία)	-5	61,4
8. Φινλανδία	-5	83,6	38. Maharashtra (Ινδία)	+6	59,6
9. Λουξεμβούργο	-7	83,1	39. Πορτογαλία	0	58,5
10. Ιρλανδία	+1	80,3	40. Δημ. της Σλοβακίας	+6	57,5
11. Σουηδία	-1	79,6	41. Κολομβία	+4	57,4
12. Ταϊβάν	+5	79,5	42. Ουγγαρία	-8	57,2
13. Αυστρία	+1	78,9	43. Δημ. της Τσεχίας	-8	56,4
14. Ελβετία	-5	78,8	44. Ελλάδα	-2	56,3
15. Ολλανδία	-2	78,6	45. Σλοβενία	-5	55,5
16. Μαλαισία	+5	75,9	46. Λομβαρδία (Ιταλία)	-10	55,3
17. Νορβηγία	-2	75,5	47. Sao Paulo (Βραζιλία)	-4	55,0
18. Νέα Ζηλανδία	-2	74,4	48. Ιορδανία	0	54,1
19. Zhejiang (Κίνα)	+19	74,3	49. Νότια Αφρική	-2	53,8
20. Βαυαρία (Γερμανία)	+11	73,7	50. Ρωσία	+4	52,1
21. Γερμανία	-1	73,4	51. Ιταλία	-10	50,3
22. Ηνωμ. Βασίλειο	-3	72,2	52. Φιλιππίνες	-3	49,7
23. Ιαπωνία	+2	71,9	53. Βραζιλία	-1	48,1
24. Κίνα (Ενδοχώρα)	+5	70,7	54. Ρουμανία	-3	48,0
25. Βέλγιο	-7	70,3	55. Τουρκία	+1	43,5
26. Χιλή	0	69,9	56. Μεξικό	-3	43,3
27. Καταλονία (Ισπανία)	-1	69,8	57. Πολωνία	-2	42,0
28. Εσθονία	-6	68,4	58. Ινδονησία	-1	38,1
29. Ταϊλάνδη	+1	68,2	59. Αργεντινή	-1	36,9
30. Γαλλία	-7	67,7	60. Βενεζουέλα	-1	24,7

(N/d): Μη διαθέσιμα στοιχεία Νέα Χώρα ή Περιφέρεια

Επισημαίνεται το γεγονός ότι η συντριπτική πλειοψηφία των περισσότερο ωφελημένων οικονομιών, σε όρους ανταγωνιστικότητας για το 2004, ανήκουν στην Ανατολή και συνιστούν τη νέα γενιά ανταγωνιστών, στην οποία και κατευθύνεται το μεγαλύτερο μερίδιο των

παγκόσμιων επενδύσεων. **Αντίθετα, είναι ιδιαίτερα ανησυχητικό το γεγονός ότι όλες ανεξαιρέτως οι οικονομίες με τις μεγαλύτερες απώλειες ανήκουν στην Ευρώπη.**

Οι χώρες της ONE, σημείωσαν λίγες και μικρές μεταβολές (ισορροπημένες τάσεις), κυρίως εξαιτίας του χαμηλού ρυθμού ανάπτυξης της Ε.Ε. και της περιορισμένης προώθησης των απαραίτητων διαρθρωτικών αλλαγών. Η Φινλανδία, το Λουξεμβούργο και η Ιρλανδία είναι οι κορυφαίες οικονομίες της ζώνης του Ευρώ. Τέσσερις χώρες διατήρησαν τις θέσεις τους στην περυσινή κατάταξη (Ιρλανδία, Γαλλία, Ισπανία, Πορτογαλία), τέσσερις χώρες απώλεσαν μία (1) θέση ανταγωνιστικότητας (Λουξεμβούργο, Ολλανδία Βέλγιο και Ιταλία), ενώ οι υπόλοιπες τέσσερις χώρες, μεταξύ των οποίων και η Ελλάδα, «κέρδισαν» μία (1) θέση ανταγωνιστικότητας (Φινλανδία, Αυστρία, Γερμανία και Ελλάδα).

Κατάταξη χωρών ONE

Χώρες	Κατάταξη 2004	Κατάταξη 2003	Διαφορά 2004 - 2003	Βαθμολογία 2004	Βαθμολογία 2003	Μεταβολή
Φινλανδία	1	2	+1	83,636	86,688	-3,052
Λουξεμβούργο	2	1	-1	83,083	87,693	-4,610
Ιρλανδία	3	3	0	80,303	78,032	2,271
Αυστρία	4	5	+1	78,933	75,550	3,383
Ολλανδία	5	4	-1	78,613	76,611	2,002
Γερμανία	6	7	+1	73,435	69,807	3,628
Βέλγιο	7	6	-1	70,324	70,403	-0,079
Γαλλία	8	8	0	67,673	65,770	1,903
Ισπανία	9	9	0	67,414	61,785	5,629
Πορτογαλία	10	10	0	58,485	52,971	5,514
Ελλάδα	11	12	+1	56,346	51,559	4,787
Ιταλία	12	11	-1	50,307	51,601	-1,294

Το πιο ανησυχητικό, ίσως, συμπέρασμα της Ετήσιας Παγκόσμιας Έκθεσης Ανταγωνιστικότητας 2004 του IMD και ταυτόχρονα μήνυμα με μοναδικό παραλήπτη την Ε.Ε. είναι ότι οι οικονομίες των ανεπτυγμένων χωρών αναπτύσσονται πλέον πολύ γρηγορότερα από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Η επίτευξη, επομένως, των στόχων που τέθηκαν στη Λισσαβόνα απαιτεί πολύ μεγαλύτερη προσπάθεια, προσήλωση και σταδιακή διαμόρφωση ενός ρυθμού ανάπτυξης υψηλότερου από το σημερινό.

Συνοψίζοντας, μέσα από την Ετήσια Παγκόσμια Έκθεση Ανταγωνιστικότητας 2004 εκφράζεται η εκτίμηση ότι το τοπίο της ανταγωνιστικότητας που εκτυλίσσεται θα αποφέρει σημαντικά οφέλη και ευκαιρίες για ευημερία και ανάπτυξη στις χώρες που θα αξιοποιήσουν τις ευκαιρίες και θα προσαρμοστούν στα νέα δεδομένα, θα επιτρέψει σε ορισμένες χώρες απλά να ακολουθήσουν, ενώ κάποιες χώρες που δε θα προσαρμοστούν θα υποχρεωθούν να μείνουν πίσω στην «κούρσα» των ανταγωνιστικών επιδόσεων και της βιώσιμης προόδου.

Η Ελλάδα εξακολουθεί, δυστυχώς, σήμερα να μην "κεφαλαιοποιεί" σε όρους ανταγωνιστικότητας τους υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης των τελευταίων ετών. Συνεχίζει να πηγαίνει "κόντρα στο ρεύμα" και τις διεθνείς τάσεις των τελευταίων ετών, μεταξύ των οποίων ξεχωρίζουν η έμφαση των χωρών στη βελτίωση των ανταγωνιστικών τους επιδόσεων, την ενδυνάμωση της εξωστρέφειας, και τον "άτυπο" αγώνα για τη μέγιστη δυνατή προσέλκυση άμεσων ξένων επενδύσεων.

Το ζητούμενο για τη χώρα, μπροστά στα νέα δεδομένα, είναι να αντιληφθεί έγκαιρα τα μηνύματα του παγκόσμιου περιβάλλοντος, όπως αυτά αποτυπώνονται στην WCY του IMD,

τόσο του 2004 όσο και των προηγούμενων ετών και να αδράξει την ευκαιρία για να προχωρήσει άμεσα στις απαραίτητες τομές και διαρθρωτικές αλλαγές. Η αποτελεσματικότητα, η ταχύτητα και το εύρος και των αλλαγών αυτών αποτελούν τις κρίσιμες παραμέτρους, μέσα από τις οποίες θα αναδειχθούν οι νέοι πρωταγωνιστές και θα διασφαλιστούν περισσότερο οι ανταγωνιστικές τους επιδόσεις.

Ο Σύνδεσμος Βιομηχανιών Βορείου Ελλάδος, θεωρεί ότι τα νέα δεδομένα στο διεθνές και ιδιαίτερα ανταγωνιστικό παγκόσμιο περιβάλλον απαιτούν γρήγορα αντανάκλαστικά, μέγιστη προσαρμοστικότητα και κυρίως σθεναρή πολιτική βούληση για μία νέα και αποτελεσματική οικονομική και αναπτυξιακή πολιτική. Μία πολιτική που θα θέσει ως στόχο της την περιφερειακή ενίσχυση και την αξιοποίηση της περιφερειακής προστιθέμενης αξίας. Μία πολιτική που, πάνω απ' όλα δε θα "φοβηθεί" να προχωρήσει άμεσα στις αναγκαίες τολμηρές τομές.

Ο ΣΒΒΕ, στο πλαίσιο της συνεργασίας του με το IMD για την έκδοση της WCY 2004 προχώρησε φέτος στη διαμόρφωση των πέντε (5) Κυριότερων Προκλήσεων για την ελληνική οικονομία (Key Challenges) το 2004, μέσα από μία συλλογική διαδικασία και συμμετοχή επιχειρήσεων, οργανισμών και εκπροσώπων της πολιτείας. Οι προκλήσεις αυτές, που συμπεριλαμβάνονται στην Ετήσια Παγκόσμια Έκθεση Ανταγωνιστικότητας είναι οι ακόλουθες:

1. Ενδυνάμωση των ελκυστικών χαρακτηριστικών της χώρας και των περιφερειών της και δημιουργία κατάλληλων συνθηκών για την προσέλκυση άμεσων ξένων επενδύσεων.
2. Βελτίωση των λειτουργιών της Δημόσιας Διοίκησης και ενθάρρυνση της επιχειρηματικότητας
3. Επιτάχυνση της σχηματοποίησης του Γ' ΚΠΣ
4. Υιοθέτηση μίας ριζικής φορολογικής μεταρρύθμισης και περιορισμό της εισφοροδιαφυγής
5. Επιτυχή και ασφαλή διοργάνωση των Ολυμπιακών Αγώνων 2004

Ο επιχειρηματικός κόσμος της Βόρειας Ελλάδας καλεί σήμερα την κυβέρνηση να αποδώσει τη μέγιστη δυνατή έμφαση και να εργαστεί με γνώμονα την επίτευξη των παραπάνω προκλήσεων και προτεραιοτήτων της ελληνικής οικονομίας.

1.2. Η ανάγκη διαμόρφωσης συνεργιών μεταξύ των πολιτικών για την ανταγωνιστικότητα

Σήμερα, περισσότερο από κάθε άλλη φορά, υπογραμμίζεται η ανάγκη συνδυασμού όλων των πολιτικών που σχετίζονται με την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας, τόσο σε ευρωπαϊκό όσο και σε εθνικό επίπεδο.

Ο ΣΒΒΕ εκτιμά ότι:

- η βελτίωση της λειτουργίας της δημόσιας διοίκησης, με στόχο τη διευκόλυνση των επιχειρήσεων στις νέες ευκαιρίες και εξελίξεις του ανταγωνισμού,
- η αναμόρφωση του Εθνικού Αναπτυξιακού Πλαισίου και ο περιορισμός των περιφερειακών ανισοτήτων,
- οι αναγκαίες μεταρρυθμίσεις στο φορολογικό και το ασφαλιστικό σύστημα και η διασφάλιση των απαραίτητων συνθηκών για την προσέλκυση άμεσων ξένων επενδύσεων,
- η εφαρμογή αποτελεσματικότερων πολιτικών για την ενίσχυση της απασχόλησης, καθώς και,
- η άμεση και ολοκληρωμένη προσαρμογή των συστημάτων εκπαίδευσης και κατάρτισης στις νέες εξελίξεις της κοινωνίας και οικονομίας της γνώσης,

συνιστούν ορισμένα μόνο από τα κεντρικά ζητήματα, τα οποία απαιτούν εκτεταμένες διυπουργικές συνεργασίες και συνεχή κυβερνητικό συντονισμό.

Πρόταση: απαιτείται συνέργια και συνεκτικότητα των πολιτικών, παθητικών και ενεργητικών και των δράσεων της εθνικής στρατηγικής για την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας της οικονομίας και των επιχειρήσεων. Η ανταγωνιστικότητα είναι απαραίτητο να παρακολουθείται, στη βάση ποσοτικών στόχων, ως τακτικό θέμα στην ατζέντα των Υπουργικών Συμβουλίων και να συνιστά αντικείμενο κυβερνητικού συντονισμού.

1.3. Η σημασία του συντονισμού των Εθνικών Πολιτικών

Η δημιουργία των τριών (3) δομών συνεργασίας του Δημόσιου με τον Ιδιωτικό τομέα, δηλαδή του Εθνικού Συμβουλίου Ανταγωνιστικότητας και Ανάπτυξης (Ε.Σ.Α.Α.), του Εθνικού Συμβουλίου Ποιότητας για την Ανάπτυξη (Ε.Σ.Π.Α.) και του Εθνικού Συμβουλίου Έρευνας και Τεχνολογίας (Ε.Σ.Ε.Τ.), αποτελεί μία **εξαιρετικά χρήσιμη ενέργεια, η οποία μπορεί μέσα από την ενεργό συμμετοχή όλων να αποδώσει άμεσα και ουσιαστικά αποτελέσματα σε καίριους τομείς για την επιχειρηματικότητα και την ανταγωνιστικότητα της χώρας.**

1.4. Εθνικό Συμβούλιο Ανταγωνιστικότητας και Ανάπτυξης

Ο θεσμός του Ε.Σ.Α.Α. είναι ιδιαίτερα σημαντικός, όχι μόνο ως συμβουλευτικού οργάνου αλλά και ως πεδίου γόνιμου προβληματισμού και ανταλλαγής απόψεων όλων των παραγωγικών φορέων της χώρας.

Παρόλα αυτά, από τη μέχρι σήμερα εμπειρία του ΣΒΒΕ, μέσω της συμμετοχής του στις εργασίες του Ε.Σ.Α.Α., **παρατηρείται μια ύφεση των προσδοκιών που είχαν καλλιεργήσει οι περισσότεροι συμμετέχοντες φορείς.** Επιπλέον, σε πολλές περιπτώσεις διαπιστώνεται η αδυναμία του Υπουργείου Ανάπτυξης να προωθήσει τη συνεχή διαβούλευση και με τους κοινωνικούς εταίρους, ιδιαίτερα στο πλαίσιο της εξειδίκευσης των δράσεων.

Προτάσεις - Ενέργειες:

- ❑ **Ισχυροποίηση του ρόλου του Ε.Σ.Α.Α. στη χάραξη και υλοποίηση δράσεων που στοχεύουν στην αύξηση της ανταγωνιστικότητας των ελληνικών επιχειρήσεων.**
- ❑ **Βελτίωση των διαδικασιών διαβούλευσης με τους συμμετέχοντες φορείς και της τεχνικής υποστήριξης των εργασιών του Συμβουλίου.**

1.5. Εθνικό Συμβούλιο Ποιότητας για την Ανάπτυξη

Η θέσπιση του Συμβουλίου αυτού αποτέλεσε πάγιο αίτημα του ΣΒΒΕ και των άλλων παραγωγικών φορέων και συνιστά την πιο ενθαρρυντική εξέλιξη στον τομέα της ποιότητας. Απώτερος σκοπός του θα πρέπει να είναι η διαμόρφωση ολοκληρωμένων θέσεων αναφορικά με την πολιτική, το σχεδιασμό, την οργάνωση και τον έλεγχο σε θέματα ποιότητας. Παρά τη σπουδαιότητα του ρόλου του, τους τελευταίους μήνες παρατηρείται μια ύφεση των αρχικών προσδοκιών των συμμετεχόντων φορέων, αφού το Συμβούλιο έχει πραγματοποιήσει μέχρι σήμερα μόνο μία συνεδρίαση.

Πρόταση: άμεση ενεργοποίηση και ενίσχυση του ρόλου και των αρμοδιοτήτων του Εθνικού Συμβουλίου Ποιότητας και Ανάπτυξης στην προσπάθεια υλοποίησης ενός ολοκληρωμένου και συνεκτικού Εθνικού Συστήματος Υποδομών Ποιότητας.

1.6. Εθνικό Συμβούλιο Έρευνας και Τεχνολογίας

Η σύσταση του Εθνικού Συμβουλίου Έρευνας και Τεχνολογίας και οι επιμέρους δράσεις που έχουν αναπτυχθεί (συγκρότηση Επιτροπής Επιστημονικής και Τεχνολογικής Πολιτικής, ανοιχτή συνεδρίαση του Συμβουλίου με την παρουσία εκπροσώπων του Εθνικού Συμβουλίου Ανταγωνιστικότητας και Ανάπτυξης και πολλών Υπουργείων), στο πλαίσιο της χάραξης του Εθνικού Σχεδίου Έρευνας και Τεχνολογίας, αποτελούν ιδιαίτερα θετικά βήματα τα οποία και πρέπει να ενισχυθούν περαιτέρω.

Πρόταση: άμεση ενεργοποίηση και ισχυροποίηση του ρόλου και των αρμοδιοτήτων του Ε.Σ.Ε.Τ. στη χάραξη και υλοποίηση δράσεων, που στοχεύουν στην αύξηση της ανταγωνιστικότητας των ελληνικών επιχειρήσεων.